

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 454-1919)

Originalt emne

Enkebørnsunderstøttelse

Uddrag fra byrådsmødet den 1. november 1919 - side 20

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 454-1919)

Skrivelse fra Stiftamtet angaaende Ændringer i Loven om Understøttelse til Enker med Børn.

Fra Udvalget for Enkebørnsunderstøttelsen forelaa følgende Skrivelse:

"Ved Tilbagesendelsen af hoslagte med det ærede Byraads Skrivelse af 11. d. M. (J. Nr. 454-1919) til Udvalgets Erklæring oversendte Sag angaaende Forslag til Ændringer i Loven om Understøttelse til Børn af Enker (Lov Nr. 124 af 29. April 1913 og Lov Nr. 101 af 4. Marts 1918) skal Udvalget tillade sig at udtale: Man er enig med "Foreningen af kommunale Hjelpekasser" og "Foreningen af Forsørgelsesinspektører og ligestillede" i, at Taksterne for Understøttelserne og den nugældende Grænse for Enkernes Indtægt bør forhøjes betydeligt, ligesom Børn af Enkemænd burde have lettere Adgang til Understøttelse end hidtil En Forhøjelse af Understøttelser og Indtægtsgrænse af 50 % fra det, der er fastsat ved Loven af 4. Marts 1918, vilde efter Udvalgets Formening være passende. Ved Loven af 29. April 1913 ere Understøttelserne fastsatte til 100 Kr. til Barnets 2 Aar, 80 Kr. til det 12 Aar og 60 Kr. til det 14. Aar, og ved Loven af 4. Marts 1918 til 150 Kr. til Barnets 4 Aar, 120 Kr. til det 12. Aar og 90 Kr. til det 14. Aar. For Købstædernes Vedkommende er Indtægtsgrænsen ved Loven af 1913 fastsat til 466 Kr. 66 Øre aarlig, hvilken Grænse ved Loven af 1918 forhøjedes til 700 Kr. aarlig.

Hvis en Forhøjelse som ommeldt nu fandt Sted, vil det formentlig kunne siges, at

Enkebørnsunderstøttelsen fuldtud har holdt Skridt med Priserne paa Livsfornødenhederne, navnlig naar henses til, at der ved Dyrtilslovgivningen er dispenseret fra Bestemmelsen i Loven af 1913, § 1, om Enkebørnsunderstøttelsens Bortfald ved Modtagelse af Hjælpekassehjælp.

Udvalgets Flertal, Kjeld Sørensen og Erik Olesen, kan ikke tiltræde et Forslag om Forhøjelse af Formuegrænsen, der ved Loven af 1913 er fastsat til 4000 Kr. med et Tillæg af 500 Kr, for hvert Barn under 14 Aar, og som ikke blev ændret ved Loven af 1918, hvorimod Mindretallet, Frk. M. Thomsen, udtaler, at en Forhøjelse her i lignende Forhold som ovenfor nævnt for Understøttelserne og Indtægtsgrænsens Vedkommende ogsaa maa anses passende og svarende til Principet i den oprindelige Lov."

Kjeld Sørensen forelagde Indstillingen.

Mariane Thomsen syntes, det var naturligt, at der ogsaa kom en Forhøjelse af Formuegrænsen svarende til de to andre Forhøjelser, saa meget mere som 4000 Kr. i 1913 svarede til mindst 6000 Kr. nu. Eventuelt kunde man maaske sætte 6000 Kr. + 50 Kr. for hvert barn. I Udvalget havde man flere Gange haft det Tilfælde, at man havde været nødt til at sige til en Enke, at hun skulde bruge af sin Formue, og dette fremmede ikke Sparsommeligheden. Det kørne ved denne Lov var netop, at det var Hjælp til Selvhjælp, og selv om Dyrtilslovgivningen i Øjeblikket tillod Enkerne ogsaa at modtage Hjælpekassehjælp, maatte man jo regne med, at disse midlertidige Love engang blev afviklede. Taleren vilde derfor foreslaa, at man satte 50 % ved alle 3 Punkter.

Kjeld Sørensen var ikke klar over, hvad Frk. Thomsen mente med sit Forslag, for det øvrige var jo allerede en Gang forhøjet med 50 % og nu foreslog man 50 % til. Hvis derfor Formuegrænsen skulde stige tilsvarende, maatte dette blive 100 %, og saa var man oppe paa ca. 10000 Kr. Det var selvfølgelig rart at understøtte, men det var ikke let at skaffe Pengene til Veje, og de Enker, der havde nogen Formue, var ogsaa godt stillede i Forhold til de andre. De kunde hæve af deres Kapital, hvad der ikke var noget ondt i, eller ogsaa maatte de ligesom andre Enker tage fat og arbejde. Der var ogsaa den Hage ved det, at naar en Enke var tilkendt Understøttelse, kunde den ikke tages fra hende, selv om hendes Formue steg nok saa meget.

Bech vilde gerne støtte Frk. Thomsens Forslag, for det var betænkeligt at skulle henvise Folk til at bruge af deres lille Formue; man burde netop se at fremme Sparsommeligheden. En lille Formue var ofte skabt ved Sparsommelighed i Ægteskabet, og ældre Folk vilde

nødig røre en saadan lille Kapital, hvis det ikke var absolut nødvendigt. Naar man tog Hensyn til Pengenes synkende Købeevne, var det ret naturligt ogsaa at gaa til en Forhøjelse af Formuegrænsen.

Kjeld Sørensen bemærkede, at i Stedet for at bruge Formuen var der den Udvej at søge Arbejde, ligesom andre Enker maatte. Man kunde ikke absolut gaa ud fra, at en Enke skulde beholde samme sociale Stilling, som hun havde, mens Manden levede. Skulde Formuegrænsen forhøjes, burde Indtægtsgrænsen forhøjes langt mere.

Mariane Thomsen vilde gerne gaa med hertil, hvis Kjeld Sørensen saa vilde gaa med til en Forhøjelse af Formuegrænsen.

Kjeld Sørensen kunde saa gaa med til at foreslaa en Forhøjelse af Formuegrænsen til 6000 Kr.

Indstillingen vedtoges saaledes, at Formuegrænsen sættes til 6000 Kr.

